

Starški list

2015/31

Nowowuzwolene předsydstwo Serbskeho šulskeho towarstwa z. t.
(na wobrazu wotlěwa):

Michał Wałda (wučer na wyšej šuli Ralbicy)

Margot Hašcyna (wučerka na wuměnkju z Delnjeje Łužicy)

René Wjaclawk (zastupowacy předsyda, šulski nawoda a wučer
na Serbskim gymnaziju Budyšin)

Ludmila Budarjowa (předsydka, slawistka, pedagogowka)

Jadwiga Čižankowa (zastupowaca předsydka, šulska wjednica
Serbskeje zakładneje šule „Šula Čišinskeho“ w Pančicach-Kukowje)

Nicole Hrjehorjowa (ludowa hospodarka, zastupjerka staršich)

Stefan Rjeda (wučer na wuměnkju, wokresny radźićel)

wudaće: nalěćo 2015/31

wudawaćel: Serbske šulske towarstwo z.t.

Póstowe naměsto 2

02625 Budyšin

tel.: 03591 550216

faks: 03591 550220

info@sorbischer-schulverein.de

www.sorbischer-schulverein.de

zamotwitej redaktorke: Marja Jaworkowa/Monika Süßowa

tel.: 03591 550215

fota: SŠT, M. Kliman str. 11 němski list

© 2015 Serbske šulske towarstwo z.t./Sorbischer Schulverein e.V.

Lubi starši,

hłowna tema lětušich zaběrow w našich staršiskich listach je zachowanie strowoty, šulske a alternatiwne hojenje. Njeje žane potajnstwo, zo Smy my dorosceni prikład za naše džěci, kak z čětom a dušu wobchadźamy, kak so hojimy, hdyž Smy schorjeli. W rozdźělnych přinoškach posrědkujemy Wam lětsa mysle fachowcow a nazhonitych staršich. Přeni přinošk čitaće džensa wot fachoweho lěkarja za džěcacu medicinu a praktiskeho lěkarja knjeza Měrcina Böhmera. Sami chcemy so prócować wo strowe zežiwjenje, měrniše wustupowanie a zadžěwać njetrjebawšemu stresej. Wjeselmy so na slónčne nalěčo, na přěnju solotej abo čerstwe zela ze swójskeje zahrodki.

Přeju Wam w mjenje noweho předsydstwa SŠT měrny póstny čas a wjesole jutry.

Waša

Ludmila Budarjowa
předsydka Serbskeho šulskeho towarstwa z.t.

Wobsah:

Ma chorosc zmysl?	1
Mysle k strowoce našich džěci-dipl.-med. Měrcin Böhmer	2
Lubi ludžo, lube ptački a nicptački!-Witaj-pěstowarnja Malešecy	4
Nowy žłobik w Smjerdźacej-Serbska pěstowarnja Ralbicy	5
Scěnowina we wjesnym zarjedže-Witaj-pěstowarnja Němcy	7
Prózdinske wjesela z hudźbu a barbami-pěstowarnja Wotrow	9
Ptački a džěci kwasuja-Serbska pěstowarnja Chrósćicy	11
Hojenje z hrónčkami a wjesolej wutrobu	12

Ma chorosc zmysl?

Přeco wjace starši chce swojim džěćom w chorosći na přirodne wašnje pomhać a nic hnydom z antibiotikami abo zymicowymi čopikami symptomy podusyć. Lěkowanje z přirodnymi lěkami pomha swójske hojenske mocy zbudzić a sylnić. Čěto zamóže so tak bjez medikamentow napřećo choroscám wobarać.

Chorosć je signal čěta a namołwa, žiwjenske zwučenosće přepruwować. Pola

přirodneho hojenja so z toho wuchadźa, zo tworja čěto, duša a duch jednotu. Lěkar spyta, nic jenož symptom chorosće, ale cyłeho čłowjeka hojić. Hippokrates, lěkar antiki, je strowotu jako runowahu wšěch w čłowjeku skutkowacych mocow widzał: Chorosc nastanje, hdyž je tuta runowaha přez jednostronske wužadnje našich mocow mylena. Chorosc aktiwizuje zamóžnosć organizma, runowahu znowa natwarić – tak widžane je wona najwjětši škit k zakitowanju našeho žiwjenja.

Za džěćace wuwice su chorosće často trěbne. Reakcije kaž zymica, hłowwyboljenje abo mylenje požiwanja maja so pozitiwnje hódnoćić; wone pokazaja, zo čěto swoje wobarske mocy mobilizuje. Džěćo trjeba k wuwicu a přewinjenju chorosće trěbny čas. Přirodne hojenje njewobmjeduje tutón čas, wužada pak wutrajnosć.

Džěćacy lěkar dr. med. Stellmann zjima takle: „Wosobina džěsća ma z tutymi choroscemi (džěćace chorosće) móžnosć změny, wobnowjenja. Móže so prajić, „wotstorčenje kože” – přeco krok wuwica – so wotměwa.”

Mysle k strowoće našich džěćí

Cil lubowacych staršich je, džěćí woćahnyć, kiž pozdžišo po móžnosći strowe a samostatnje w žiwjenju wobsteja.

Jako džěćacy lékař widžu wosebje pola předšulskech džěćí trašace wuwice. Alergije, njeznjesliwosć žiwidłow, mylenje kedźbliwosće a strachi kaž tež nadpadne zadžerženje a nadwaha hladajcy přiběraja. Smy žiwi w towaršnosći, kotraž je razantna a na dobytk a wukon wusměřena. Wona wjedže husto dosć k towaršnosći, hdžež so z łochčom storka. Problemy dyrbyja so wědomostnje a politisce rozrisać.

Strowotu definuju jako harmoniju žiwjenskich wotběhow. „Fungujemy přez regulowace kruhi a mamy kajkosć k samoregulaciji, hdyž nam to wobstejnosće zmóžnja.” (A. Schweitzer)

Symptom chorosće, n.př. „bolosć“, pokaza nam mylenje a prosy nas k wotpomhanju, kiž so zwjetša ze změnenjom žiwjenskich wobstejnosćow hoji a nic ze srědkami přećiwo bolosćam.

Jenož w harmoniji mjez čłowjekom, wobswětom a Bohom móžu strowotu a z tym harmoniju za čěto a dušu docpěć.

Wobswětowe jědy nas w přiběracej měrje wobćežuja a wjedu k tomu, zo wodowy sud přeběži a my schorimy. Čěžkometale, aluminium, pesticidy, zmjechčowak, genetisce přeměnjene rostliny, antibiotika a elektrosmog nas wobćežuja. Na př. su w šćěpjenskich maćiznach wysoke mnóstwa aluminiuma, kotrež w kombinaciji z elektrosmogom džěćace mozy k antenje sćinja a je iritěruja. Hakle z počdra lětom je krejno-mozowa zawěra wutworjena, kiž je za džěl jědow z barieru. Tohodla doporučam, džěćí pozdžišo šćěpic dać. Město kombinacije witamin D a fluora radžu w přěnimaj lětomaj jenož witamin D dać.

Doma dyrbjeli so prócować wo niženje elektrosmoga a so orientować na zežiwjenje ze strowymi žiwidłami. Dobra opcija k bio-wobchodej je swójska zahroda abo susod, kiž w mjeńšich mnóstwach zeleninu plahuje a předawa. Plastikowe tyzki za žiwidła, dokelž jich zmjechčowaki kaž östrogeeny skutkuja, dyrbjeli so wuměnić. Přiroda skića nam bohaty poskitk na rostlinach, kiž jědy

wotwarja (n. př. pyšny kobołk, kopřiwa, mlóč, brězowe łopješka atd.).

Naše žiwjenje postajeja biorytmy. Na wotměnu mjez aktiwitu a měrom dyrbi so kedźbować. Stajna aktiwita wjedže k špatnemu stresu, stresowe hormony kaž adrenalin, noradrenalin a kortisol nas wobćežuja. Dyrbimy našemu žiwjenju spěšnosť wzać z tym, zo přestawki zapołożimy. To móža wjacore hłuboke předychanja abo tež pačer być. Swjećenje njeděle a swjatych dnjow nam při tym runje tak pomha. Džěćo nawuknje tute regule w swójbje, kiž je sobu formuja. Swjata swójba móže nam z přikładom być.

„Wón (Jězus) so poniži a bu poslušny hač do smjerće, haj, do smjerće na křížu.“ Je wažne, zo čłowjek samoho sebe lubuje, zo by był strowy. Lubosć k blišemu dyrbi pak runja stać k samolubosći. Ponižnosť, posrědkowanje 10 Božich kazni kaž tež dobrych počinkow (wěra, nadźija, lubosć, sprawnosť, mudrosć, chrobćosć, prawa měra) móža nam při tym k pomocy być.

„W spočatku bě Słowo“ (Jan 1,1). Tuta sada pokaza na wažnosť ducha a našeho myslenja. „Džiway na twoje mysle, přetož wone stanu so ze słowami. Džiway na twoje słowa, přetož wone stanu so ze skutkom. Džiway na to, štož činiš, přetož twoje skutki stanu so ze zwučenosću. Džiway na twoje zwučenosće, přetož wone budu twój charakter. Džiway na twój charakter, přetož wón budže twój wosud.“ (chinske přisłowo)

Duch knježi nad našim čěłom. Negatiwne mysle a nabožinske dogmy njewobliwuja jenož mje, ale tež mój wobswět negatiwnje. Wone dyrbjeli so narunać. „Wodaj nam naše winy, kaž tež my wodawamy svojim winikam.“ Naše džensniše žiwjenje njeje přeco sprawne napřećo nam a runje tak dyrbjachu naši prjedownicy wjele přečerpjeć. Tu rěka rólu wopora wotpołožić a winu wodawać. Tak njemóža moje negatiwne dogmy wěry mje a přichodne generacije po mni

postajeć. Leži potajkim tež w mojej ruce, hač wodawam a tak sam hnadu wustrowjenja za mnje dóstanu.

Hdyž so potajkim starosćimy wo strowotu našich džěćí, dyrbimy runje tak naše žiwjenje, naše mysle a naše zwučenosće kritisce přepruwować.

dipl.-med. Měrcin Böhmer

Ptački a džěci kwasuja

Ptači kwas swjećeše naša pěstowarnja njedźelu, 25. januara 2015 we wjaceza-měrowej hali „Jednota” w Chrósćicach. Přeprošyli smy sej staršich, wowki a džědow a wjele druhich hosći, zo bychu z nami swjećili. Mali kwasarjo witachu něhdže 400 hosći na ptačokwasny program.

Braška Ionel Statnik nawjedowaše ptačokwasny čah z nawoženjom Paulom Mikławškom, njewjestu Lydiju Suchec, ze slónkomaj, swatomaj, družkomaj, z ptačkami a wězo z mnohimi kwasarjemi. Džěci zawjeselichu přihladowarjow ze spěwčkami, rejkami a basnjemi. Při tym so hordže w swojej swjedźenskeje narodnej drasće wjerćachu. Z pomocu spěchowanskich srědkow Załožby za serbski lud je SŠT nowe džěle narodnych drastow zhotowić dało. Njewjesta a nawožjenja dóstaštaj samo tajku prawu křińčku darjenu. Je to stajnje zaso wusahowacy wjeršk wosebje za předšulske džěci našeje pěstowarnje. Z mócnym aplawsom podžakowachu so hosćo małym akteram. Popołdno wuklinča ze šalku dobreho kofeja abo čaja a ze skibku slódneho tykanca.

Do programa w „Jednoće” zawjeselichu džěci wobydlerjow Domu swjateje Ludmile z wurězkom jich programa.

Wutrobny džak wšitkim staršim, kotřiž su slódny tykanc napjekli, pomazki namazali a wulku halu wupyšili. Džak tež domownikej šule za pomoc. Podžakować chcemy pak so wosebje našim lubym hotowańčam, kiž lěto wob lěto na dnju

ptačeho kwasa našim holcam rjanu serbsku narodnu drastu wobłěkaja. Bjez nich njeby móžno było, rjany serbski nałožk ptačeho kwasa pěstować. Wutrobny zapłać Bóh! Kubłarjo a kubłarki Chrósćanskeje pěstowarnje

Serbska pěstowarnja Chrósćicy

Nowy żłobik w Smjerdźacej

Wot spočatka lěta je w něhdyšich rumnosćach Serbskeho swójbneho a kubłanskeho srjedźišća LIPA z.t. w Smjerdźacej zaměstnjena wotnožka Ralbičanskeje pěsto-
warnje.

Tu w Smjerdźacej zasta-
raja a kubłaja so tuchwi-

lu 12 dźěci w starobje jednoho do tři lět. Přeni pjerach přichadźa hižo rano w šesćich, starši móža dźěci hač do popołdnja 16.30 hodź. w kubłanišću přebywać dać. Cyłkownje su tu městna za 26 dźěci. Mamy dvě skupinskej rumnosći, spansku a rjanu myjernju. Rumnosće na jednym poschodze so w poslednich měsacach lěta 2014 přez gmejnu Ralbicy-Róžant na potrebu a zakonske postajenja za dźěci přetwarichu. Tuchwilu zhotowja a ponowja so rumnosće w pincy, kotraž móže LIPA z.t. w přichodze za swójske poskitki wužiwać.

Dokelž bě hižo w lětach mjez 1968 do 1998 tu w domje pěstowarnja ze štyrjomi skupinami, su wjesnjenjo a susodža přećelni, zajimowani a so nad žiwjenjom w domje kaž tež we wjesce wjesela. Někotři starši drje dowjezu nětko starše dźěćo do Ralbicy a młódšeho bratra abo sotru do Smjerdźacej. Při wšěm pak sej tež tući starši mały měrny dom za swojich najmłódšich w Smjerdźacej chwala.

Naš wšědny dzeń w našej wotnožce wupada takle:

We 8 hodź. započnamy naš wšědny dzeń z rańšej modlitwu. Potom damy sej snědań zesłodžeć. Po snědani so wumyjemy a so hrajkamy. Při rańšim kole spěwamy počasej a serbskim nałožkam wotpowědne spěwy.

Druhdy samo rejujemy! Potom podamy so z našim žłobikarskim wozyčkom do přirody. Pućujemy pak po pólnych pućikach na směr Šunow do lěsa abo po

hlownym puću na směr Łazk a Róžant. Widźimy tu husto konje abo kóčki, kački abo kokoški. Zwěrjata wubudža w džěčoch přeco wjeselo a pohnuwaja ke komunikaciji. Wobjed dóstawamy z Ralbičanskeje šulskeje kuchnje. Připołdniske džěči du po wobjedže domoj, ċi tamni spinkaja w rjanych pisanych hněžkach-lóžkach. Po spanju swačimy a so hišće nutřka abo wonka hrajkamy.

Tučasnje smój dvě kubłarce, wot 01.03. podpěra naju hišće dalša pěstowarka, Claudija Grajcarekec. Hač do julija tohole lěta mamy cyłkownje 19 přizjewjenjow.

Spytamy jako kubłarki ideje a zajimy džěči wobkedźbować a na tutym zakładže džěčom wšelake zaběry poskićeć. Džěłamy na situatiwnym zakładže, wobkedźbujemy džěči dokładnje a stworimy jim wobswět, kotryž k wuknjenju a wuspytanju pozbudža.

Hrajkanje je hlowna zaběra džěči. Podpěramy wuprajenje, kotrež je Astrid Lindgren jónu k temje hrajkanje nastajiła:

„Džěči dyrbjeli so wjace hrajkać, hač wjele džěči to džensa čini.
Hdyž so dosć hrajkaš, dołhož sy mały, potom nosyš pokłady ze sobu,
z kotrychž móžeš cyłe žiwjenje dołho čerpać. Potom wěš, što rěka,
w sebi ćopły, potajny swět začuwać, z kotrehož móžeš móc čerpać,
hdyž je žiwjenje ćežke. Štož so tež stanje, štož čłowjek tež dožiwi,
wón ma we sebi tutón nutřkowny swět, kotryž jeho dźerži.”

Tute centralne wuprajenje swětoznateje spisowaćelki wo potřebnosćach džěči staja hrajkanje do srjedźišća džěčaceho žiwjenja. Jeje wid na džěčo kryje so z našimi zakładnymi nahladami, na kotrež naše pedagogiske džěło natwarjamy.

Lilliana Rachelic a
Carolin Jurkowa

Eksperimenty na sčěnowinje we wjesnym zarjedže

My džěci a kubłarki z pěstowarnje „Pumpot” rady wo našich dožiwjenjach a wjerškach w běhu lěta rozprawjamy. A to nic jenož w nowinach, ale tež na sčěnowinje we wjesnym zarjedže. Je to z dobrej tradiciju, zo wulka skupina zhromadnje z knjeni Cymertowej prawidłownje sčěnowinu z najaktualnišimi podawkami w pěstowarni pjelni. Hač su to ptački w zymje, wo kotrež so staramy, póstnicy, přičah baconow, meje-

mjetanje, dowol atd. - stajnje su wjesnjenjo informowani wo tym, štož so pola nas noweho stawa a z čimž so zaběramy. Aktualnje rozprawjamy na sčěnowinje wo eksperimentach.

Hižo z lěta 2012 měsačnje z knjeni Jaworkowej w našej pěstowarni eksperimentujemy, hłownje z předšulskimi džěćimi. Džěci su wćipne a móža derje wobkedźbować. Potom stajeja prašenja. Zhromadnje pytamy za wotmołwami. W lěću móžemy derje wobkedźbować, kak małe insekty po wodže běhaja. My čłowjekoj to njemóžemy. Čehodla pak so wodoměrjaki njepodnurja. Jenož dokelž su lóše hač my? To njemóže być. Wšako so tež mały kamušk cyle spěšnje podnuri. A ta wulka łódź płuwa tola tež přez wulke morjo. Poprawom so spinki a připinawki podnurja, dokelž su ćeše hač woda. Powjerchowa napjatosc wody pak da spinkam a připinawkam płuwać a wodoměrjakam po wodže běhać. Z tróšku wušiknosću a wutrajnosću so tež džěćom poradži, spinkam a připinawkam na wodže płuwać dać.

Z wodu a powětrom hodži so na njekomplikowane wašnje eksperimentować. Jednore fenomeny džěci

Witaj-pěstowarnja „Pumpot” w Němcach

putaja a pohnuja k wuspytanju. Džěci namoluja kwětku a zhibuja jeje kćenjowe łopješka nutř. Hdyž ju na wodu połoža, so kwětko pomału wočini.

Džěci přinjesu prózdnu blešu sobu. Što je w bleši? Wězo nič. A hdyž ju podnuriš so z njeje pucherje won tľóča. Što je w pucherjach? Powětr? Spytaj raz powětr pod wodu z jednoho nopaška do druheho transportować. To je dobra zaběra při rjanym wjedrje w zahrodže.

Tam smy tež hižo mazanu wodu rjedžili. Je samozrozumliwe za nas, zo pitna woda z honača běži, ale zwotkel wona poprawom přińdže? Smy mazanu wodu wjacore razy přez kamuški, watu, filterowu titu a čisty pěsk běžeć dali a smy so jara džiwali. Pić drje wodu njemóžachmy, ale bě zaso přewidna.

W februarje chcychmy wědžeć, kotre barby chowaja so w čornej barbje? Džěci namolowachu z čornym fazerakom muster na cydžensku papjeru, wutřihachu džěrku a tyknychu ju na druhu zawitu papjerku a tutu potom do wody. Papjera so z wodu nasrěba a čornu barbu do svojich wšelakorych barbow rozdžěli. Nasta pisany muster. Čorna barba je stajnje měšeńca barbow. To móžemy tež wobkedźbować, hdyž sej wobhladamy wodu, w kotrež sej stajnje zaso seršćowc wurjedžimy.

Pisane papjerki přityknjechmy na scěnowinu. Tak móža so tež wjesnjenjo z nami sobu džiwać, što takle wšitko wuspytamy.

Prózdniŋske wjesela z hudźbu a barbami

Hižo wot spočatka noweho pěstowarskeho lěta steja barby stajnje zaso w srjedźišću našich zaběrow w pěstowarni. Tomu bě tež w zymskich prózdninach tak.

Z pomocu encaustic-techniki móžachu dźěći ze žehliřtom horcy wósk we wšelakich barbach na specielnu papjeru molować. Při tym nastachu rjane barbane efekty.

Wulke wjeselo mějachu dźěći při měšnju barbow, kotruž na přewidnu papjeru molowachu. Hdyž ju potom na wokno zlēpichu, spóznachu z pomocu swěcy hišće lěpje, kajku barbu su naměšeli. Samostatnje přirunowachu ju z paletu barbow.

W prěnim tydźenju prózdnin nas zastupjerka ADAC wopyta. Wona je nam tajku prawu ampu sobu přinješa a tu dźěše wo wažne barby: čerwjenu, žołtu a zelenu. „Při čerwjenej čakaj, při zelenej chwataj. To spomjatkuj sej a kedźbu přec' měj!“ tute hrónčko je wěšće wšěm znate. Dźěći so z funkciju ample rozestajichu a nawuknychu na barby wotpowědnje reagować a potom wěšće dróhu přeprěčić. Woni přewzachu rólu awta, wohnjoweje wobory abo pěška. Na to rěkaše: jedyn na druhého kedźbować, zo njeby so žane wobchadne njezbožo stało. Dźěći tak nazhonichu, zo hraja barby w mnohich žiwjenskich situacijach wulku rólu.

Rady sej w pěstowarni klankodźiwadło zahrajemy. W prózdninach bě to woblubowana Čerwjenawka, kiž njeje jenož wowce, ale tež dźěćom maličkosć sobu přinješa.

Wosebity wjeršk pak bě huslerka knjeni Simonowa, kiž je nas ze svojim instrumentom zawjeseliła. Što drje ma wopuš šumjela z huslemi činić? To nětko wěmy.

Włosy jeho wopuše su trěbne za smyčk, kotryž huslerka přez truny wodźi a huslam zynki wuwabi. Dźěći cunim zwukam připořuchachu. Lóštne zynki pak dźěći k spěwanju wabichu a do rejki prosychu. Dźěći dóstachu přiležnosć, so na huslach wuspytać a nazhonichu, zo njeje tak lochko, huslam wjesele klinčeć dać. Před lětom smy w pěstowarni dujerski instrument saksofon

předstajili. Z tutym projektem chcemy pola dżěci zajim za instrument a hraće na nim zbudzić.

Na pisanych póstnicach wězo tež na barby zabyli njejsmy. Džěci naměšachu zhromadnje z kubłarkami napoje w najwšelakorišich barbach, kiž nam wšěm derje słodžachu. Lóštne zaběry nas zawjeselichu. Komu so poradži, do na wodže płuwaceho jabłuka kusnyć, bjez toho, zo by ruce k pomocy wzať? Štó naduje najwjetši powětrowy balonk? Jogurt drje słodži, ale je ćežko partnerej jogurt woptać dać, hdyž wón

tebje a ty jeho njewidžiš. Při wotewzaću džěci skići so tež staršim přiležnosć, pisane napoje woptać. Džěco maćeri abo nanej po jeju přeću słodny napoj naměša.

W nalěću a lěću budžemy sej barby w přirodže intensiwnišo hač druhe lěta wobhladać. Džěci dadža so přez wšelake podawki za rjanosć barbow w přirodže zahorić. Zajimuje nas tež prašenje, kak so zwěrjata z pomocu barby před njepřećelom škitaja.

Lubi ludźo, lube ptački a nicptački!

Mamy wam wšěm luby postrow wuprajić wot česćeneho nawoženje-hawrona Bruna a česćeneje njewjesty-sroki Elli. Wonaj staj 25.01.2015 na kwas do Budissa-žurle w Budyšinku přeprasytoj. Tam staj

wonaj wšěch hosći z wulkim wjeselom, spěwom, reju, dźiwadłom a hudźbu postrowitoj. Ale čehodla swjećimy kóždy lěto Ptači kwas?

Česćimy sej jara naše stare serbske ludowe nałožki. Wjele našich wašnjow haja tež druge ludy. Jedna tradicija pak je jenož naša swójska: Mjenujcy podźakowanje džěci pola ptačkow. Nihdže na swěće njeje podobneho nałožka.

Runje su hodowne wosuški zjědžene, poprjancy a

šokoloda leža hišće na hodownym talerju a hižo znowa so našim džěcom słódkosć wobradža.

Naš nałožk je nastał z wobkedźbowanja ptačkow. Kónc januara započnu hižo přenje ptački swoje hnězda

twarić. W cyle krutych zymach přińdžechu ptački přeco bliže k domam ludźi, zo bychy sej picu namakali a w miłych zymach bě hižo škowrončk słyšeć. Tohodla so džěcom praji: „Hlejće, ptački so hromadža, chcedža Ptači kwas swjećić. Hladajće, hač su wam něšto přinjesli.” Bě to wjeselo na nalěčo, wjeselo na nowe žiwjenje, ale tež zwjazanosć džěci z ptačkami.

K serbskemu kwasej słuša wězo tež naša narodna drasta. A něšto my Serbja, tak so praji, tež rady hajimy - wjesotu zhromadnosć, hdžež swjeća stari a młodži, hdžež so spěwa. A tak bě tež na Ptačim kwasu.

Chcemy so pola wšěch hosći za rjanu, wjesotu naladu w Budyšinku podźakować a wjeselimy so džensa hižo na přichodny Ptači kwas.

Wšitke džěci a team pěstowarnje

Witaj-pěstowarnja „K wódnemu mužej” Malešecy

Hojenje z hrónčkami a wjesolej wutrobu

Stónčna pruha zamylena,
přez twoju stwu so pyta.
Chce chore džěčo wopytać,
wšón čaj tebi wulaptać.

Klanka je chora

Moja Hanka, wboha klanka,
što sy džens tak zrudna mi?
Njejsy strowa? Boli hłowa, abo skoržiš na wuši?
Boli nóžka? Pój do łóžka, tam so bórže wustrowiš.

Hódančko:

Prózdne wodnjo,
połne w nocy,
sprócnym dawa nowe mocy.
(ożoŕ)

Chory być je najrjeńšo,
hdyž mi maći nosy wšo.
Skiwlu ja a postonam,
zapleńči mje tež naš nan.
Džensa chcu ja limonadu,
jutře za to šokoladu.
Potom tež so wustrowju,
hrajkać skónčnje zaso chcu!

Jurij je chory a dže k lěkarjej. Dóstanje medicinu.
Praša so lěkarja: „Ma tutón srědk někajke pódlanske wuskutki?”
Lěkar: „Haj, ty póndžeš jutře zaso do šule.”

Dže muž k lěkarjej a praji: „Mi wšitko boli, hdžežkuli tež tłóču!”
Praji lěkar: „Haj, bjez džiwa, Waš porst je złamany!”